

ผลงานประกอบการพิจารณาประเมินบุคคล
เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ

ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ 7 วช. (ด้านการพยาบาลวิสัญญี)

เรื่องที่เสนอให้ประเมิน

ข้อเสนอ แนวคิด วิธีการเพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
เรื่อง การลดความวิตกกังวลผู้ป่วยที่มารับการระงับความรู้สึก

เสนอโดย

นายเชษฐวุฒิ รัตนานูวัตติ

ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ 7 วช. (ด้านการพยาบาล)

(ตำแหน่งเลขที่ รพล. 96)

กลุ่มภารกิจด้านการพยาบาล ฝ่ายการพยาบาล

โรงพยาบาลลาดกระบังกรุงเทพมหานคร

สำนักการแพทย์

ข้อเสนอ แนวคิด วิธีการเพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ของ นายเชษฐวุฒิ รัตนานูวัตติ

เพื่อประกอบการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ 7 วช. (ด้านการพยาบาลวิสัญญี)

(ตำแหน่งเลขที่ รพล. 199) กลุ่มภารกิจด้านการพยาบาล ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลลาดกระบัง-
กรุงเทพมหานคร สำนักงานแพทย์

เรื่อง การลดความวิตกกังวลของผู้ป่วยที่มารับการระงับความรู้สึกโรงพยาบาลลาดกระบังกรุงเทพมหานคร

หลักการและเหตุผล

ความวิตกกังวล เป็นภาวะทางอารมณ์ที่ทำให้บุคคลรู้สึกไม่สบายใจ เป็นทุกข์ หวาดหวั่น และตึงเครียด เกิดจากความขัดแย้งในใจภายใต้จิตสำนึก หรือสิ่งที่คุกคามต่อความมั่นคง ปลอดภัย ค่านิยม หรือคุณค่าของบุคคล ต้องเผชิญกับประสบการณ์ใหม่ ๆ ที่แปลกและไม่คุ้นเคย ซึ่งการการผ่าตัดและการระงับความรู้สึกด้วย ทำให้เกิดการคาดการณ์ล่วงหน้าในสิ่งที่ยังมาไม่ถึง ความวิตกกังวลดังกล่าวส่งผลกระทบต่อการทำงานที่ของบุคคล การตอบสนองของร่างกาย อารมณ์และพฤติกรรม ซึ่งถึงแม้ว่าผู้ป่วยจะทราบล่วงหน้าแต่ความวิตกกังวลก็อาจเกิดขึ้นได้เสมอ และจะเพิ่มมากขึ้นในวันที่จะต้องเข้าผ่าตัด (จินดา คงม่วง และชวิกา มีสวัสดิ์, 2549 ; พัทธวรรณ ศิริเจริญกิจ, 2552 ; อรพรรณ ลือบุญธวัชชัย, 2545) ในแต่ละครั้งที่ผู้ป่วยต้องได้รับการผ่าตัด สิ่งที่ทำให้ผู้ป่วยคาดการณ์ว่าอาจเกิดจากการระงับความรู้สึกซึ่งส่วนใหญ่เป็นความรู้สึกทางลบ ได้แก่ การเกิดภาวะแทรกซ้อนจากการระงับความรู้สึก เช่น การฟื้นคืนความรู้สึกช้าหรือไม่รู้สึกรู้ตัว การเกิดภาวะแทรกซ้อนต่อระบบหัวใจและหลอดเลือด การเวียนศีรษะ มึนงง คลื่นไส้ อาเจียน การสูญเสียอิสรภาพของร่างกายจากการใส่ท่อช่วยหายใจไว้หลังการผ่าตัด การหายใจไม่สะดวกหรือหายใจไม่ออก กลัวเกิดความผิดพลาดขึ้น กลัวเสียชีวิต เป็นต้น ความรู้สึกเหล่านี้จะกระตุ้นให้ร่างกายเกิดการเปลี่ยนแปลง ซึ่งจะมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับระดับความวิตกกังวล ได้แก่ หัวใจเต้นเร็วและแรง ความดันโลหิตสูงขึ้น การหายใจเร็วขึ้น เส้นเลือดส่วนปลายหดตัวมือและเท้าเย็นซีด เหงื่อออก นอนไม่หลับ ปวดท้อง อาจเกิดภูมิคุ้มกันร่างกายต่ำลง จากการหลั่งสาร Catecholamine และ Cortisol Hormone อย่างมาก เกิดติดเชื้อได้ง่าย แผลผ่าตัดหายช้าลงจากการขาดการสังเคราะห์สาร Collagen ทำให้ควบคุมอาการปวดหลังผ่าตัดได้ยากขึ้น ต้องการยาแก้ปวดบ่อยขึ้นและปริมาณมากขึ้น และทำให้ระยะเวลาการนอน โรงพยาบาลนานขึ้น (สุนีย์ จันทรมหเสถียรและนันทา เล็กสวัสดิ์, 2549) หรืออาจเพียงรู้สึกไม่สบายใจ หวาดกลัว เป็นทุกข์ รู้สึกเครียดและนอนไม่หลับ (พิมพ์ร ลีละวัฒนากุล, ศิริรัตน์ ปานอุทัย และศดาวัลย์ ภูมิวิษุเวช, 2547) สิ่งที่เกิดจากความเครียดส่งผลกระทบต่อความอ่อนล้าของร่างกายขณะได้รับการระงับความรู้สึก และอาจเกิดการตอบสนองผิดปกติขณะระงับความรู้สึก เช่น ความดันโลหิตสูงหรือต่ำผิดปกติ และอาจได้รับอันตรายได้

จากการศึกษาปฏิบัติการการเกิดภาวะวิตกกังวลก่อนการผ่าตัดพบว่าอาจพบได้ถึงร้อยละ 11-80 (Maranet I. & Kain Zn., 1999)

โรงพยาบาลลาดกระบังกรุงเทพมหานคร เป็นโรงพยาบาลทุติยภูมิจำนวน 60 เตียง ให้บริการผู้ป่วยทั่วไป ผู้ป่วยอายุรกรรม ผู้ป่วยศัลยกรรม ผู้ป่วยเด็กและผู้ป่วยทางสูตินรีเวชกรรม สถิติปี 2553 มีผู้ป่วยมาผ่าตัดและรับการระงับความรู้สึก 302 ราย เป็นการระงับความรู้สึกทั่วร่างกาย 296 ราย และเป็นการระงับความรู้สึกเฉพาะส่วน 6 ราย จากการสอบถามผู้ป่วยก่อนการผ่าตัดและระงับความรู้สึกพบว่าผู้ป่วยร้อยละ 44.64 มีความวิตกกังวลเกี่ยวกับการผ่าตัดและการระงับความรู้สึกที่จะได้รับ ซึ่งถ้ามีการประเมินระดับความวิตกกังวลและได้รับการพยาบาลตามแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้อง จะทำให้ผู้ป่วยคลายความวิตกกังวลลง ผู้ป่วยมีความสุขมากขึ้น ผู้ปฏิบัติงานควบคุมการระงับความรู้สึกได้สะดวกขึ้น ผู้ป่วยเกิดความปลอดภัยมากขึ้น ส่งผลต่อความรู้สึกที่ดีขึ้นของผู้ป่วยและเป็นการพัฒนาคุณภาพงานวิสัญญีให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์และหรือเป้าหมาย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อลดจำนวนผู้ป่วยที่จะเข้ารับการระงับความรู้สึกที่มีความวิตกกังวลในระดับสูงให้คลายความวิตกกังวลลง
2. เพื่อพัฒนาคู่มือการพยาบาลและลดความวิตกกังวลของผู้ป่วยที่มารับการระงับความรู้สึก โรงพยาบาลลาดกระบังกรุงเทพมหานคร

เป้าหมาย

ลดจำนวนผู้ป่วยที่มีความวิตกกังวลในระดับสูงให้เหลือไม่เกินร้อยละ 10

กรอบการวิเคราะห์ แนวคิด ข้อเสนอ

จากการศึกษาของ Cochrane Collaboration Consumer network Inc. ในปี 2002 พบว่าการลดความวิตกกังวลก่อนการผ่าตัดและระงับความรู้สึกทำได้หลายวิธี ได้แก่

1. การช่วยเหลือแก้ไขปัญหาในปัจจุบัน ปัญหาเฉพาะหน้าหรือปัญหาเรื้อรัง เช่น การยอมรับการแสดงออกของบุคคล ยอมรับฟังข้อเรียกร้อง แสดงความเห็นอกเห็นใจ ทำความเข้าใจและหาแนวทางแก้ไขต่อไป
2. การลดความรู้สึกกังวลอย่างเป็นระบบ โดยการเสนอตัวแบบ (Modeling) ที่เป็นตัวอย่างที่ดีในการเผชิญกับสิ่งเร้า
3. การลดแรงกดดันโดยวิธีต่าง ๆ เช่น การเบี่ยงเบนความสนใจ การฝึกผ่อนคลายกล้ามเนื้อ การทำสมาธิ การสัมผัส การใช้ดนตรีบำบัด

4. การให้ข้อมูล (Giving Information) การให้ข้อมูลการให้าระงับความรู้สึกจะทำให้ผู้ป่วยจินตนาการถึงสถานการณ์เหล่านั้น ได้ถูกต้องตามความจริง และอาศัยความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์เดิมในการปรับตัวเพื่อเผชิญกับสิ่งที่คุกคามได้อย่างเหมาะสม

เครื่องมือที่ใช้ประเมินความวิตกกังวลของผู้ป่วยที่มารับการระงับความรู้สึกโรงพยาบาลลาดกระบังกรุงเทพมหานคร

ผู้ป่วยแต่ละรายมีการตอบสนองต่อการรับรู้ถึงการผ่าตัดและระงับความรู้สึกที่ได้รับแตกต่างกัน จึงจำเป็นต้องมีการประเมินเพื่อให้ทราบว่าผู้ป่วยเกิดความวิตกกังวลอยู่ในระดับมากน้อยเพียงใด ซึ่งศรีนทรา ทองมี (2548) ได้พัฒนาแบบประเมินความวิตกกังวลก่อนการผ่าตัดและระงับความรู้สึก โดยพัฒนาขึ้นจากแบบวัดความวิตกกังวลแบบ State - Trait - Anxiety Inventory ของ Spielberger Z. (1983) ประกอบด้วยข้อคำถามประเมินผู้ป่วย 20 ข้อ ผ่านการตรวจสอบคุณภาพ โดยตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ 7 ท่าน มีค่า IOC = .5 และผ่านการประเมินความน่าเชื่อถือ โดยนำไปทดลองใช้กับผู้ป่วยที่รับการผ่าตัดที่โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์ อุบลราชธานี มีค่า Cronbach's Alpha Coefficient ทั้งฉบับเท่ากับ .85 ซึ่งแสดงให้เห็นความน่าเชื่อถือ และมีคุณค่าที่จะนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินระดับความวิตกกังวลของผู้ป่วย และจัดทำคู่มือการพยาบาลและลดความวิตกกังวลของผู้ป่วยที่มารับการระงับความรู้สึก โรงพยาบาลลาดกระบังกรุงเทพมหานคร

ขั้นตอนการจัดทำคู่มือการพยาบาลและลดความวิตกกังวลของผู้ป่วยที่มารับการระงับความรู้สึก โรงพยาบาลลาดกระบังกรุงเทพมหานคร

1. รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ประเด็นปัญหา เสนอในการประชุมของหน่วยงานวิสัญญีระดมสมองและความคิดเห็นต่าง ๆ ถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหา
2. ระบุประเด็นที่ต้องการพัฒนา และกำหนดผู้รับผิดชอบเพื่อแก้ไขปัญหา ซึ่งได้ประเด็นพัฒนาคือการลดความวิตกกังวลของผู้ป่วยก่อนการระงับความรู้สึก
3. ผู้รับผิดชอบ ศึกษา ทบทวนวรรณกรรม และตำราต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและกำหนดแนวทางการแก้ไข ปรับปรุง ซึ่งมีขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้
  - 3.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา ข้อมูลต่าง ๆ จากตำรา และเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลจากการผ่าตัดและการระงับความรู้สึก
  - 3.2 กำหนดรูปแบบของคู่มือการพยาบาลและลดความวิตกกังวลของผู้ป่วยที่มารับการระงับความรู้สึก โรงพยาบาลลาดกระบังกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยหัวข้อหลักได้แก่ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย นิยาม วิธีปฏิบัติและการแปลผล
  - 3.3 จัดทำคู่มือตามรูปแบบที่กำหนดขึ้น

3.4 นำเสนอในที่ประชุมของหน่วยงานเพื่อขอความคิดเห็น และปรับแก้ไขให้เหมาะสม

วิธีการประเมินความวิตกกังวลของผู้ป่วยที่มารับการระงับความรู้สึก โรงพยาบาลลาดกระบังกรุงเทพมหานคร

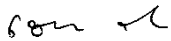
ปฏิบัติตามขั้นตอนวิธีปฏิบัติในภาคผนวก หน้า 7 - 9

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้ป่วยคลายความวิตกกังวลลงและได้รับความปลอดภัยจากการระงับความรู้สึก
2. พัฒนาคู่มือการปฏิบัติงานวิสัญญีพยาบาล เกิดแนวทางการปฏิบัติงานที่ตอบสนองปัญหาที่พบจากการทำงาน

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

1. จำนวนผู้ป่วยที่จะเข้ารับการระงับความรู้สึก โรงพยาบาลลาดกระบังกรุงเทพมหานคร มีความวิตกกังวลในระดับสูงลดลงเหลือไม่เกินร้อยละ 10
2. จัดทำคู่มือการพยาบาลและลดความวิตกกังวลของผู้ป่วยที่มารับการระงับความรู้สึก โรงพยาบาลลาดกระบังกรุงเทพมหานครสำเร็จ
3. จำนวนผู้ป่วยที่ได้รับการพยาบาลและลดความวิตกกังวลก่อนการระงับความรู้สึกมีความพึงพอใจต่อการพยาบาลและระงับความรู้สึกมากกว่าร้อยละ 80

ลงชื่อ .....

(นายเชษฐวุฒิ รัตนานูวัตติ)

ผู้ขอรับการประเมิน

(วันที่) 15 / ก.ย. / 54

เอกสารอ้างอิง

- จินดา คงม่วง และ ชวีภา มีสวัสดิ์. (2549). ความวิตกกังวลและความต้องการข้อมูลของผู้ป่วยก่อนได้รับยา
ระงับความรู้สึก โรงพยาบาลพัทลุง. วารสาร โรงพยาบาลพัทลุง.
- พัทธรธรรม ศิริเจริญกิจ. (2552). ลูกบอลคล้ายเคียว. วิทยาลัยพยาบาลก้าวสู่การเป็นผู้ปฏิบัติการพยาบาล
ชั้นสูง. กรุงเทพมหานคร.
- ศรินรา ทองมี. (2548). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลก่อนการผ่าตัดของผู้ป่วยที่ได้รับการรักษาด้วย
การผ่าตัดแบบนัดล่วงหน้าในโรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์ จังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ราชภัฏอุบลราชธานี.
- สุนีย์ จันทร์มหเสถียร และนันทา เล็กสวัสดิ์. (2549). ความวิตกกังวลในผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดใหญ่.
พยาบาลสาร, 33(2). 184-194.
- อรพรรณ ลือบุญราชชัย. (2545). การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Cochrane Collaboration Consumer Network inc. (2002). *Reducing Anxiety before Surgery*. Retrieved
24 April, 2011, from WWW.chraneconsumer.com/11HotTopic.ASP#7.01
- Maranet I. & Kain Zn., (1999). *Preoperative Anxiety and Intraoperative Anesthetic Requirement*.
Anesthesia and Analgesia 1999, 89(1999).1346-1351.

ภาคผนวก

คู่มือการพยาบาลและลดความวิตกกังวลของผู้ป่วยที่รับการระงับความรู้สึก โรงพยาบาลลาดกระบังกรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์

1. เป็นแนวทางในการประเมินความวิตกกังวลของผู้ป่วยเพื่อให้ทราบระดับความวิตกกังวล และเป็นแนวทางในการให้การพยาบาลผู้ป่วยก่อนผ่าตัดให้คลายความวิตกกังวล และมีความพร้อมที่จะรับการระงับความรู้สึก
2. เป็นการพัฒนาคู่มือการทำงาน เพื่อสร้างความพึงพอใจของผู้รับบริการ และเป็น การประเมินด้านจิตใจประกอบการเยี่ยมผู้ป่วยก่อนการระงับความรู้สึก

เป้าหมาย

ใช้ประเมินผู้ป่วยที่รับการระงับความรู้สึกทุกรายที่แพทย์นัดมานอนโรงพยาบาลล่วงหน้า

นิยาม

ความวิตกกังวล หมายถึง ความรู้สึกตึงเครียด หวาดหวั่น ตื่นตระหนก ไม่สบายใจต่อ สภาพที่เผชิญ ทำให้รู้สึกขาดความมั่นคง เป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสรีระขึ้น ซึ่งไม่อาจกำหนด รูปแบบได้ชัดเจน เช่น ใจสั่น ตัวสั่น ปวดศีรษะ ปัสสาวะบ่อย ความดันโลหิตสูงขึ้น เหงื่อออก นอนไม่หลับ เป็นต้น ซึ่งถ้าหากมีการคาดการณ์ไว้ล่วงหน้าแล้วหรือมีความเข้าใจแจ่มแจ้งในสิ่งที่คาดหวังแล้ว ความวิตกกังวลก็จะหมดไป

วิธีปฏิบัติ

1. ประเมินระดับความวิตกกังวลของผู้ป่วย โดยใช้แบบประเมินความวิตกกังวลของผู้ป่วย ที่รับการระงับความรู้สึก โรงพยาบาลลาดกระบังกรุงเทพมหานคร
2. กรณีที่ผู้ป่วยสามารถตอบแบบสอบถามได้เอง ให้ผู้ป่วยเป็นผู้ตอบลงในแบบประเมิน กรณีผู้ป่วยไม่สามารถตอบได้เองแต่ยังสามารถสื่อสาร พูดเจรจาได้ปกติ ให้ผู้เยี่ยมประเมินเป็นผู้สอบถาม และบันทึกลงในแบบประเมิน
3. ในการประเมิน ถ้าผู้ป่วยไม่อยู่ในสภาพพร้อมรับการประเมิน หรือปฏิเสธการประเมิน ไม่ต้องทำการประเมินความวิตกกังวลผู้ป่วยรายนั้น
4. หลังผู้ป่วยตอบแบบประเมิน ให้แปลผลระดับความวิตกกังวลต่อการระงับความรู้สึกทันที หากผู้ป่วยมีระดับความวิตกกังวล อยู่ในระดับสูง ให้ปฏิบัติดังนี้

4.1 สอบถามปัญหาที่อาจเป็นสาเหตุให้ผู้ป่วยเกิดความวิตกกังวล พุดคุยให้กำลังใจผู้ป่วย และให้การช่วยเหลือผู้ป่วยตามช่องทางการช่วยเหลือที่สามารถทำได้ ยอมรับฟังความคิดเห็นหรือ ข้อเสนอแนะของผู้ป่วย และถ้ามีปัญหารีบด่วนให้ประสานงานกับหน่วยที่สามารถช่วยเหลือผู้ป่วย มาทำการแก้ไข เช่น สังคมสงเคราะห์ หน่วยให้คำปรึกษา เป็นต้น

4.2 ให้ความรู้เกี่ยวกับการระงับความรู้สึกอธิบายเทคนิคการระงับความรู้สึกที่ผู้ป่วยจะได้รับ โดยย่อ วิธีโดยย่อ ผลดี - ผลเสียที่อาจเกิดขึ้นของแต่ละเทคนิค - สภาพของผู้ป่วยขณะที่ได้รับการระงับความรู้สึก เวลาโดยประมาณที่ใช้ในการระงับความรู้สึก การยอมรับของผู้ป่วย

4.3 แนะนำให้ผู้ป่วยได้พูดคุยกับผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดและระงับความรู้สึกที่ใช้วิธีการระงับความรู้สึกวิธีเดียวกันและได้ผลลัพธ์ดี (Modeling) โดยวิสัญญีพยาบาลขออนุญาตจากผู้ที่จะเป็นต้นแบบ แนะนำผู้ป่วยที่จะระงับความรู้สึกให้รู้จัก และให้ผู้ป่วยต้นแบบและผู้ป่วยที่จะรับการระงับความรู้สึกได้สนทนากัน วิสัญญีพยาบาลคอยถามนำในสิ่งที่ยังตอบไม่กระจ่างชัด

4.4 แนะนำให้ผู้ป่วยฟังเพลงบรรเลง เพลงที่ผู้ป่วยชอบหรือเพลงที่มีจังหวะไม่รุนแรง เพื่อให้ผู้ป่วยรู้สึกผ่อนคลาย และเบี่ยงเบนความสนใจ ให้ทำสมาธิขณะที่ผู้ป่วยรู้สึกไม่สบายใจ และฝึกการหายใจ

4.5 หลังจากประเมินให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการลดความวิตกกังวลต่าง ๆ แล้ว ถ้าประเมินได้ว่ายังมีความวิตกกังวลสูงหรือมีท่าทีว่าจะไม่ปฏิบัติตาม ให้รายงานแพทย์เจ้าของไข้ หรือ แพทย์เวร เพื่อพิจารณาให้ยาลดความเครียด ให้ผู้ป่วยได้พักผ่อน

5. การแปลผลทำได้ ดังนี้

ข้อคำถามที่มีลักษณะทางบวก ได้แก่ข้อ 1, 5, 8, 10, 11, 15, 16, 19, 20 ให้คะแนน ดังนี้

มีมากที่สุด ให้ 1 คะแนน

มีค่อนข้างมาก ให้ 2 คะแนน

มีบ้าง ให้ 3 คะแนน

ไม่มีเลย ให้ 4 คะแนน

ข้อคำถามที่มีลักษณะทางลบ ได้แก่ข้อ 2, 3, 4, 6, 7, 9, 12, 13, 14, 17, 18 ให้คะแนน ดังนี้

มีมากที่สุด ให้ 4 คะแนน

มีค่อนข้างมาก ให้ 3 คะแนน

มีบ้าง ให้ 2 คะแนน

ไม่มีเลย ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การแปลผลมีดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.99 หมายถึง ผู้ป่วยมีความวิตกกังวลในระดับต่ำ

คะแนนเฉลี่ย 2.00 – 2.99 หมายถึง ผู้ป่วยมีความวิตกกังวลในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.00 – 4.00 หมายถึง ผู้ป่วยมีความวิตกกังวลในระดับสูง

6. ติดตามประเมินผลความวิตกกังวลของผู้ป่วยอีกครั้ง ในวันรุ่งขึ้นก่อนผ่าตัด โดยการสอบถามความวิตกกังวลของผู้ป่วยประกอบการพิจารณาจากอาการทางสรีระวิทยา

หมายเหตุ การประเมินระดับความวิตกกังวล นอกจากพิจารณาจากคะแนนจากแบบประเมินให้พิจารณาจากอาการแสดงทางสรีระประกอบด้วย เช่น ความดันโลหิตสูง เหงื่อออกมาก กระสับกระส่าย ใจสั่น มือสั่น ร้องไห้ ประกอบด้วยว่าสอดคล้องกับคะแนนหรือไม่

แบบประเมินความวิตกกังวลของผู้ป่วยที่รับการระงับความรู้สึก โรงพยาบาลลาดกระบังกรุงเทพมหานคร

ชื่อ-นามสกุลผู้ป่วย ..... หอผู้ป่วย ..... อายุ.....ปี

การวินิจฉัย ..... การผ่าตัด.....

วันที่ทำการผ่าตัด .....

Anesthetic Plan

.....

.....

วันที่ประเมินผู้ป่วย ..... ผู้ประเมิน.....

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นกับสถานการณ์ก่อนการผ่าตัดของผู้ป่วย

2. โปรดอ่านข้อความและกาเครื่องหมาย ลงในช่องที่ท่านเห็นว่าตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยพิจารณาจากหลักเกณฑ์ ดังนี้

4 หมายถึง ข้อความในประโยคนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด

3 หมายถึง ข้อความในประโยคนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านค่อนข้างมาก

2 หมายถึง ข้อความในประโยคนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านบ้าง

1 หมายถึง ข้อความในประโยคนั้นไม่ตรงกับความรู้สึกของท่านเลย

ข้อความ	ไม่มี เลย	มีบ้าง	มีค่อนข้าง มาก	มีมากที่สุด
1. ก่อนเข้ารับการผ่าตัดและระงับความรู้สึกครั้งนี้ ท่านรู้สึกสงบ				
2. ก่อนเข้ารับการผ่าตัดและระงับความรู้สึกครั้งนี้ ท่านรู้สึกมั่นคง ปลอดภัย				
3. ก่อนเข้ารับการผ่าตัดและระงับความรู้สึกครั้งนี้ ท่านรู้สึกเป็นคนเครียด				
4. ก่อนเข้ารับการผ่าตัดและระงับความรู้สึกครั้งนี้ ท่านรู้สึกเกร็งและเครียด				
5. ก่อนเข้ารับการผ่าตัดและระงับความรู้สึกครั้งนี้ ท่านรู้สึกสบาย ๆ				
6. ก่อนเข้ารับการผ่าตัดและระงับความรู้สึกครั้งนี้ ท่านรู้สึกอารมณ์เสีย				
7. ก่อนเข้ารับการผ่าตัดและระงับความรู้สึกครั้งนี้ ท่านรู้สึกกังวลกับ สิ่งร้าย ๆ ที่อาจเกิดขึ้น				

ข้อความ	ไม่มี เลข	มีบ้าง	มีค่อนข้างมาก	มีมากที่สุด
8. ก่อนเข้ารับการผ่าตัดและระงับความรู้สึกครั้งนี้ ท่านรู้สึกพึงพอใจ				
9. ก่อนเข้ารับการผ่าตัดและระงับความรู้สึกครั้งนี้ ท่านรู้สึกตื่นกลัว				
10. ก่อนเข้ารับการผ่าตัดและระงับความรู้สึกครั้งนี้ ท่านรู้สึกสะดวกสบาย				
11. ก่อนเข้ารับการผ่าตัดและระงับความรู้สึกครั้งนี้ ท่านรู้สึกเชื่อมั่นในตนเอง				
12. ก่อนเข้ารับการผ่าตัดและระงับความรู้สึกครั้งนี้ ท่านรู้สึกตื่นตื้น				
13. ก่อนเข้ารับการผ่าตัดและระงับความรู้สึกครั้งนี้ ท่านรู้สึกกระสับกระส่าย				
14. ก่อนเข้ารับการผ่าตัดและระงับความรู้สึกครั้งนี้ ท่านรู้สึกกังวล				
15. ก่อนเข้ารับการผ่าตัดและระงับความรู้สึกครั้งนี้ ท่านรู้สึกผ่อนคลาย				
16. ก่อนเข้ารับการผ่าตัดและระงับความรู้สึกครั้งนี้ ท่านรู้สึกมีความสุขสำราญใจ				
17. ก่อนเข้ารับการผ่าตัดและระงับความรู้สึกครั้งนี้ ท่านรู้สึกกังวล				
18. ก่อนเข้ารับการผ่าตัดและระงับความรู้สึกครั้งนี้ ท่านรู้สึกสับสน				
19. ก่อนเข้ารับการผ่าตัดและระงับความรู้สึกครั้งนี้ ท่านรู้สึกมั่นคง				
20. ก่อนเข้ารับการผ่าตัดและระงับความรู้สึกครั้งนี้ ท่านรู้สึกสดชื่น เบิกบาน				

สำหรับผู้ประเมิน

ผลระดับความวิตกกังวลของผู้ป่วยเกี่ยวกับการระงับความรู้สึก .....

ลงชื่อ .....(ผู้ประเมินผล)